

ifølge loven er sat i forhold til bestemte tjenestemandslønninger, er de hidtil blevet forhøjet ikke blot med pristalsreguleringerne, men også med beløb svarende til reelle lønstigninger. Det måtte påregnes, at der, såfremt man ikke havde fået en ny lønningsslov, ville være sket en forhøjelse af tjenestemandslønningerne pr. 1. april 1958, efter at lønningerne ved overenskomstforhandlingerne i foråret 1958 var blevet forhøjet, hvilket følgelig ville have fået virkning for ydelserne efter den her omhandlede lov.

Stigningen i nettoløn pr. 1. april 1958 for tjenestemænd med eet alderstillæg i den tidligere 14. lønningsklasse er gennemsnitlig ca. 5 pct., hvorfor det foreslås, at stigningen for erstatningsydelserne fastsættes til 5 pct. Denne stigning vil medføre en udgift af ca. 350 000 kr. årlig for ydelserne i hen-

hold til loven om erstatning til besættelsestidens ofre, hvortil kommer en stigning på ca. 55 000 kr. årlig for ydelserne efter krigsulykkesforsikringsloven for søfarende, der følger satserne i fornævnte lov og reguleres i takt med disse. Den samlede årlige merudgift for statskassen bliver således godt 400 000 kr.

Det tilføjes, at beregningen af erstatning i tilfælde, i hvilke der ikke tidligere er fastsat et beløb for årslønnen, vil være at foretage på grundlag af en årsløn fastsat som hidtil, det vil sige inden for de i erstatningslovens § 31 omhandlede minimums- og maksimumsbeløb og under hensyntagen til senere reguleringer, herunder den i nærværende forslags § 1 omhandlede regulering pr. 1. april 1958.